

בבא מציעא סד

עניין: עבדא נהום כריסיה לא שוי

מאור עינים פרשת מטות

וע"כ אין לאדם ללמד חוב על זולתו לומר כך וכך איזה חסרון שעל ידו אינו ראוי לרחם עליו ולההנותו כי עיקר מצות הצדקה הוא שיהא במדות רחמנות אף למי שאינו ראוי לפי הנראה וע"כ נאמר והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני שהכוונה הוא לומר על ידי שלא תרחם עליו מחמת איזה טענה שיש לך לבלתי רחם עליו במדת חנינה כמדתו ית' כנ"ל ונמצא שאין כך מדתו ית' ונשאר מדת חנון בלתי לה' לבדו ולא אצלך וע"כ וחרה אפי כי עי"ז גורם כך למעלה ג"כ להתגבר מדה"ד כידוע כי על ידי אתערותא דלתתא אתער לעילא וכמ"ש דע מה למעלה ממך פי' מה שנתעורר למעלה הוא ממך מחמת התעוררות שלך למטה וזהו כי חנון אנ"י לבדי ולא אתה:

וצריך כל אחד מישראל להיות בו המדות בפועל ממש כמ"ש בש"ס מה הוא רחום אף אתה רחום וכמ"ש אם עושיין לפני כסדר הזה עושיין דייקא שאין העיקר האמירה כי אם העשיה שירחם בפועל ממש על זולתו ולאחוז במדתו ית' שנאמר בו מי הקדמני ואשלם כנודע שכל השפעות שנשפע מאתו ית' הכל הוא מצד רחמנותו וחסדיו כי עבדא אפי' נהום כריסיה לא שוי כי מי הוא זה ואיזה הוא אשר פעל ועשה להיות ניזון מצד הדין כי אם יזכור האדם הטובות שעברו עליו מיום הוולדו אם יחיה אלף שנים ויעבוד לו ית' לא ישלים עבודתו נגד הגמול שגמלו הוא ית' כנודע זה בספרי מוסר:

מאור עינים פרשת ואתחנן

הוא כי באמת עבדא אפילו נהום כריסי' לא שוויא כי אין לך אדם שיהא מגיע לו מצד הדין אפי' לחם פרנסתו רק נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו שהוא ית' זן בחסדו הגדול את בריותיו ע"כ צריך להתעורר החסד והרחמים עליו כי באמת גם היום הפרנסה שמגיע לכל האדם הוא החיות היורד מלמעלה בחסדו הגדול והיא בחי' מן שהתורה היא נצחיות וגם היום נוהגת פרשת המן כאמור אצלנו

פסחים קטז.

[ושמואל] אמר עבדים היינו אמר ליה רב נחמן לדרו עבדיה עבדא דמפיק ליה מריה לחירות ויהיב ליה כספא ודהבא מאי בעי למימר ליה אמר ליה בעי לאודויי ולשבוחי א"ל א"ל פטרתן מלומר מה נשתנה יפתח ואמר עבדים היינו: מתני' רבן